

2

4

som gent del barri

6

i sabem que amb gent del barri...

8

10

12

14

16

18

20 **podem posar en marxa el 9 Barris que volem**
per canviar Barcelona...

22 **per canviar el món.**

1. INTRODUCCIÓ

Fa uns quants anys ...

El nostre barri va néixer amb la immigració i les lluites populars, gent abnegada i molt esforç solidari entre el veïnat. Aquelles persones, aquelles lluites, van millorar les condicions de vida i de treball, els serveis públics i els equipaments que ara tenim. El teixit associatiu bullia i la vida social vivia els carrers com seus. La immigració va rejevenir i revifar el moviment obrer i la lluita antifranquista. Fa uns quants anys ...

El nostre barri ha canviat molt ...

Als darrers anys tot aquell moviment ha quedat molt debilitat. L'esquerra que dirigia aquelles lluites va abraçar les institucions durant la Transició franquista. Les institucions, les administracions de l'Estat mai van ser lloc per les classes populars. Amb aquest pas aquella vella esquerra que va separar-se de les lluites i dels interessos de la majoria viu per i de les institucions. I després de la caiguda del mur de Berlín ha abraçat sense piular el pensament únic de la globalització.

La filosofia del lliure mercat i de l'individualisme, síntesi de la globalització neoliberal que ha adoptat avui el capitalisme, ha guanyat els nostres carrers i ciutats. I la participació ciutadana pràcticament ha desaparegut, reduïda a un vis-a-vis amb les institucions.

Tot i així als nostres barris persisteix un gran nombre de voluntats e iniciatives individuals i col·lectives que són "llavor" per la construcció d'una proposta participativa i d'una esquerra anticapitalista.

Una nova iniciativa política.

Avui encara hi ha gent que creu en aquelles velles idees que van moure Nou Barris. No hem abandonat els barris ni les lluites a les AVV i creiem en la Cultura creativa del carrer incorporant a tot això l'energia de la gent jove. També lluitem sindicalment a la feina per millors condicions per a la nostra gent. Nosaltres tenim avui una responsabilitat davant l'envestida neoliberal basat en la precarietat de la vida, el col·lapse ecològic, la destrucció del territori, una democràcia segrestada pel mercat ... No podem "fugir d'estudi".

La Trobada Alternativa i Social de Nou Barris va néixer rebel·lant-nos contra tanta injustícia política, social i econòmica que patim les classes populars.

Des de les mobilitzacions de la guerra de Iraq està naixent una nova Barcelona dels barris que es rebel·len contra el model de ciutat imposat pels grans poders econòmics i l'esquerra "pija" que els acompanya. Volem formar part d'aquesta "altra Barcelona possible" que pren els vells valors fent-los de les noves aportacions del alter-mundisme per destruir el capitalisme i construir una nova societat.

Però aquesta altra Barcelona no pot avançar sense la construcció democràtica del poble català: des de la participació podem aixecar una nova majoria social per construir un nou model de barri, ciutat i món nascut de les cendres de la propietat privada, el patriarcat i l'imperialisme.

En aquest sentit la nostra voluntat és:

- Organitzar i donar veu a les classes populars que són els sectors socials més castigats per les polítiques neoliberals (jove, gent gran, etc.)

- Aquesta organització de la gent és la que crea dinàmiques per expressar les necessitats i les dels nostres barris. En aquest sentit, recollim reivindicacions que s'han expressat en la majoria de lluites dels últims temps. Però creiem que els programes no són res sense que la nostra gent els entengui i els faci seus. Creiem per tant en moviments socials prepositius perquè són generadors de participació.

2 •Per això necessitem una nova esquerra de combat, que sigui un instrument per enfortir
la xarxa popular i democràtica a Nou Barris. No volem ser súbdits del mercat ni del rei,
4 volem ser ciutadans. En resum, del vot cada quatre anys a poder tenir veu i decidir el
futur de la nostra vida, dels nostres barris, ciutat i país cada dia.

6 •Ens és lògic pensar llavors que Nou Barris necessita un espai polític de Trobada de
totes aquelles persones que creuen en la construcció d'aquesta Barcelona dels barris, de
la solidaritat, la democràcia i de la gent senzilla i treballadora.

8 Aquestes són els nostres objectius. I és per això que ens constituïm en assemblea oberta,
10 democràtica, participativa... i és ací que volem impulsar un nou moviment polític, social i
cultural... per bastir una alternativa d'esquerres a 9 Barris, identificant-nos amb el resta de
12 realitats semblants a la nostra d'altres barris de Barcelona i de l'àrea metropolitana (Sants,
Gràcia, CUP's, Alternatives d'Esquerra del Vallès). Som conscients de la necessària síntesi
14 d'experiències fugin del localisme.

2. NOU BARRIS I EL MODEL DE CIUTAT

Nou Barris lloc d'acollida, ara i en el passat

Al 2.004 els nascuts a Catalunya representaven un 54,5 % de la població censada al nostre districte (165.368)

els nascuts a la resta de l'Estat espanyol un 34,7 %, sent Andalusia el origen més nombrós concretament 21.886 ciutadans, el 13,2% de la població total el districte.

Ara bé el segment de la població que més creix es la nascuda a l'estranger, el nouvinguts representaven un 10,8% de la població, concretament 17.913. Tan sols del 2.003 al 2.004 el creixement va ser de 1,8 %.

La població estrangera prové majoritàriament de Llatinoamericà en un 6,6%. Concretament 10.969 habitants censats. El nou veïnat és majoritàriament equatorià (5.513), peruà, dominicà...

Aquestes dades són per conèixer les tendències perquè des del 2.004 fins al 2.008 els cens de persones nascudes fora de l'Estat espanyol haurà crescut de forma important

Un districte de treballadores i treballadors.

La taxa d'activitat al nostre districte es situa al 46,9% de la població 76.038 treballadors.(dades del 2.001).Però cal sumar als que s'han guanyat un descans ...els pensionistes 19,5% (31.632) i també les dones que en el passat van treballar a l'economia submergida i fent les tasques de la llar 18.040 ciutadanes(11,1%).

Per fer-nos una idea la activitat de la població a 9 barris al 2.001 era:

població.....	162.010.(2.001)	
assalariats fixos.....	42.995.....	(26,54%)
jubilats o pensionistes.....	31.632.....	(19,53%)
estudiants-escolars.....	24.107.....	(14,88%)
feines de la llar.....	18.040.....	(11,13%)
assalariats eventuais.....	15.140.....	(9,35%)
aturats.....	9.500.....	(5,87%)
incapacitat permanent.....	4.402.....	(2,72%)
empresaris sense personal.....	5.514.....	(3,4%)
(autònoms?)		
empresaris amb personal.....	2.470.....	(1,52%)
cooperativistes.....	236.....	(0,15%)
ajudes familiars.....	150.....	(0,09%)
altres situacions.....	7.791.....	(4,81%)

Uns barris amb tradició d'esquerres i participació.

Fruït de la necessitat i confluència de treballadors i treballadores als barris a la dècada dels seixanta i setanta i en plena lluita antifranquista es van anar configurant un fort teixit associatiu al districte amb capacitat de reivindicar tot el necessari per construir els barris: les escoles públiques... els ambulatoris , els centres culturals...pavimentació dels carrers i els semàfors...

Avui encara que amb poca capacitat de mobilització tenim una bona xarxa de participació on podem citar: la Coordinadora d'Entitats i la Cultural, associacions de veïns, l'Ateneu, els centres cívics, les casals de joves, "la Cultura va de festa", Xarxa d'intercanvis, Plans Comunitaris, etc..

2 Estem convençuts que amb voluntat política, organització i propostes podem donar un tomb
per canviar el barri a favor d'un nou model que lligui amb els nous vents de llibertat, drets,
4 sobirania, solidaritat que ens arriben de tot el món.

6

Barcelona: la seva ciutat...

8

Avui després d'anys de desfeta de l'esquerra combativa molts creuen que les lluites
10 estan perdudes abans de començar. La resignació mou la majoria del teixit social
davant del poder aclaparador de les grans empreses, els bancs, La Caixa, les grans
12 famílies catalanes burgeses... Han imposat un model de ciutat adequada als seus
negocis: l'especulació, la privatització de la sanitat, l'educació o els transports o
14 senzillament parasitant els serveis bàsics de la població amb l'imaginable col·laboració
d'un Ajuntament plegat en aquests interessos.

16

La majoria no hem guanyat qualitat de vida...

18

•La marca Barcelona està darrera de grans transformacions urbanístiques des del 92, a
20 la que Nou Barris no és aliena: Renfe-Meridiana, carrers nous de trinca i habitatge buit a
dojo. Uns han guanyat diners a cabassos Però...Nou Barris ha perdut 20.000 habitants
22 des del 90 tot i comptant amb l'arribada dels nouvinguts, moltes famílies han deixat el
barri per anar fora de la ciutat, a causa del preu de l'habitatge.

24

•El preu de lloguer va passar de 5,6 eur/m2 al 2.000 a 8,7 eur/m2 al 2.004. Un
26 increment del 55%. I aquestes xifres no responen a la realitat dels darrers anys que ha
estat pitjor. Avui al nostre districte es un miracle trobar un pis de lloguer per menys de
28 650 eur mensuals. El preu de venda dels habitatges van passar de 1.701 eur/m2 al
2.000 a 3.350 eur/m2 al 2.004. Els preus de l'habitatge es van incrementar tant sols en
30 4 anys un 97%.

32

•Aquests anys està costant cada cop més trobar feina i el futur ha empitjorat per
tothom però especialment per les noves generacions. *La precarietat s'ha instal·lat a la*
34 *vida i al treball...* Treballem més per guanyar menys. tenim menys temps per dedicar a
la família i les relacions socials. Fins i tot, l'estructura de la ciutat i el cotxe ens aïlla i
36 individualitza.

38

•Abans ningú ens va regalar res al nostre Districte. Gràcies a les lluites tenim habitatge i
escoles públiques, centres sanitaris, centres cívics, biblioteques, casals, però tot i així la
40 xarxa de serveis socials és dèbil i no respon a les noves necessitats ni en quantitat ni en
qualitat. Hi ha necessitat d'escoles bressol, hi ha saturació dels CAP i els serveis
42 d'urgència hospitalària. Les persones dependents encara depenen de la voluntat de les
famílies, com s'està aplicant la llei de la dependència? No hi ha gratuïtat de llibres, les
44 famílies en prou feina arriben a fi de mes i els serveis socials són a la cua dels
pressupostos.

46

• Ara Barcelona és una ciutat de turistes, immobiliàries, fires i medicina privada. El veïnat
48 es expulsat dels barris i substituït per hotels i apartaments turístics. El lobby hotelier
s'enriqueix a costa dels impostos de tots: els hi paguem l'entreteniment als turistes i la
50 brutícia que generen. La indústria perd pes davant dels serveis i un mercat laboral sense
drets. En aquesta abundància supèrflua hi ha un índex de pobresa que arriba a un de

2 cada quatre barcelonins, fins i tot, a la gent que treballa. Aquesta pobresa afecta més a
les dones i arriba a part de la gent gran amb pensions que no arriben als 500 euros.

- 4 ● Les alertes mediambientals ressonen imparables davant la voracitat del creixement
econòmic capitalista. Res queda fora de perill. La Serra de Marina està amenaçada pel
6 totxo i el ciment: túnel d'Horta, Can Masdeu, Tibidabo, Pla CAUFEC... La guerra de
l'aigua entre els lobbys de negocis barcelonins i els pagesos indica que el model de
8 ciutat devoradora de recursos arriba a la fi. L'aigua a Barcelona està privatitzada, és de
les més cares del món però AGBAR- La Caixa reparteix beneficis astronòmics entre els
10 seus accionistes. I el repartiment de beneficis creix inversament proporcional a les
inversions en les xarxes bàsiques de l'aigua (AGBAR) i l'electricitat (FECSA-ENDESA). La
12 qualitat de l'aire de Barcelona és de les pitjors entre les grans ciutats del món,
directament relacionada al transport privat afavorit pel lobby automobilístic i
indirectament relacionat amb l'enorme manca d'inversions en transport públic: Rodalies
14 i Metro. La xarxa de metro, rodalies i autobusos és insuficient, sovint poc efectiva i té
uns preus abusius."

- 16 ● L'Estat i les empreses s'han estalviat durant anys el treball familiar, mai ha estat pagat.
La dona treballadora mai ha estat protegida. Catalunya ha patit una de les taxes més
18 baixes de natalitat del món. Govern i empresaris han guanyat molts diners amb
aquesta desprotecció. Ara ja dins Europa, el seu model de "creixement" ha necessitat
20 mà d'obra abundant, barata i sense protecció. Des del 92 ells són responsables de no
fer res per rebre la immigració que arribava per efecte del treball abundant a la
22 construcció i als serveis turístics. Els nouvinguts han estat amuntegats a la perifèria més
barata. Els serveis públics han patit una doble pressió: sobre la Sanitat per envelliment
24 de la població i la immigració sobre els transports públics i l'ensenyament. Tot i perdent
població els CAP's del barri estan col·lapsats, manquen places escolars i les escoles
26 bressol públiques no cobreixen una ¼ part de la demanda. Les vagues dels treballadors
de l'ensenyament, la sanitat i TMB demostren que els serveis públics estan al límit.

- 28 ● Els Ajuntaments tenen un finançament històricament dependent del poder centralista de
Madrid des dels temps d'Alfons XIII. El finançament del miracle Barcelona ha estat basat
30 en els impostos sobre aquest mateix model de creixement que ara s'esgota. El Pacte del
Tinell del Tripartit volia la sobirania fiscal del país. L'Estat espanyol va capgirar les
32 propostes inicials amb l'ajut primer de CiU i després amb la submissió del Tripartit a un
Estatut retallat fins a la medul·la. Amb aquest marc pressupostari constrenyit entre els
34 interessos polítics de Madrid i els privats de les empreses de l'IBEX no són possibles les
inversions necessàries per millorar la qualitat dels serveis públics. Els equipaments dels
36 barris contemplats als PAM i PERIS s'allarguen en el temps, irriteren i molesten al veïnat.

- 38 ● Ara les dones treballen i molta gent depenent i la gent gran resten abandonats a casa
amb pensions que no cobreixen els mínims vitals. La majoria de residències són
40 privades i els serveis socials de l'Ajuntament, "la ventafocs" dels pressupostos
municipals, no poden donar cobertura a tota la gent necessitada sense recursos. Les
42 primeres partides de la Llei de Dependència es gasten en propaganda i burocràcia fins
que al 2015 s'acabi de posar en marxa, ja en un ambient mundial de recessió
econòmica

- 44 ● La informació, la cultura i l'oci no se'n salven de la uniformització de la cultura
dominant. Són un altre negoci que no es pot deixar en mans del populatxo. Mentre
46 l'Ajuntament gasta enormes quantitats en festes, les populars dels barris agonitzen per
falta de pressupost. També la manca de teixit associatiu ajuda a la pobresa creixent en
48 el terreny cultural. Han desaparegut les televisions, les ràdios i els diaris locals. La
campanya COM ÉS POSSIBLE denunciava la manca d'espais perquè el teixit associatiu
50 tingués un mitja on expressar les seves queixes i reivindicacions. Ciutat Nord és ja un

record llunya del diari del barri. Les polítiques de seguretat criminalitzen la dissidència i la pobresa com demostra l'aprovació de l'Ordenança cívica de l'Ajuntament supeditat a les necessitats del lobby hotelier i del totxo.

En definitiva, aquesta Barcelona, aquest Nou Barris que han construït no ha significat un increment en la qualitat de vida per la majoria de la població. No ha significat ni més qualitat econòmica ni més benestar social, vivim amb més precarietat amb més aïllament social...

Les classes més pudents han guanyat més que mai en el seu creixement econòmic general, a la vegada que els nivells de vida i econòmics del gruix de la població s'han reduït. Han decidit reduir tot el contracte social que els/les treballadors/es havien aconseguit després d'un segle de lluites. Hi ha hagut una veritable lluita de classes dels més rics contra els pobres. Una distribució injusta i antidemocràtica.

Aquesta és la denúncia, el punt on recau el dèficit democràtic, doncs no hi ha prou amb el vot cada 4 anys...

3. LES DINÀMIQUES QUE VOLEM IMPULSAR

La nostra Barcelona.

El nostre barri ...

Amb la denúncia no hi ha prou. Volem els drets i necessitats de les persones al centre de les solucions polítiques...

UNA REVOLUCIÓ DE LA PARTICIPACIÓ, LA POLÍTICA AL CARRER L'EXTENSIÓ DE LA LLENGUA I CULTURA CATALANA.

- Impuls i enfortiment a la participació ciutadana des de tots els àmbits, mitjançant les seves entitats, associacions. Els Consells de barri i consells sectorials amb capacitat de debat, diagnòstic i decisió vinculant amb l'Administració.

- Constitució i enfortiment dels plans comunitaris als barris amb capacitat i eines per desenvolupar diagnòstic sobre necessitats i estratègies comunitàries de superació. Això significa que l'aprovació dels PERIS i els PAM (Programa Actuació Municipal) passen per les mans dels ens de participació ciutadana.

- Pressupostos participatius: creiem fermament amb la necessitat que els pressupostos municipals passin a ser una eina de debat i participació ciutadana, sobre la base de la creixent decisió en la seva aplicació i en el percentatge que es decideix entre les assemblees veïnals i les Entitats que els representen. Els partits municipals reduiran la seva capacitat decisòria en detriment de les persones i de la participació on estan convidats els seus militants com la ciutadania.

- La major part de les necessitats de la vida privada i pública succeeixen al barri i a la ciutat. Exigim la sobirania impositiva i recaptatòria pels municipis en detriment del centralisme espanyol. Reforma fiscal.

- Dret al sufragi universal.... amb 3 anys de residència al país i des de la majoria de l'edat penal.

- Les opinions, iniciatives i decisions comunitàries han de tenir dret a ser escoltades per tothom. La informació no pot estar segrestada per les grans empreses de la comunicació. Cal obrir un veritable espai públic d'informació amb mitjans i recursos com reivindica la campanya COM ÉS POSSIBLE.

- Finançament públic dels centres culturals. Gestió democràtica i contractes laborals indefinits pels treballadors amb salaris dignes.

- Potenciació del programari lliure, el copyleft i la cultura alternativa.

- Derogació de l'Ordenança cívica

LES NOSTRES VIDES SÓN MÉS IMPORTANTS QUE ELS SEUS BENEFICIS

Necessitem a més una revolució del temps: qui no té temps, no pot participar. Qui ha d'ocupar tot el temps en aconseguir els bens materials imprescindibles per la seva socialització no pot exercir els seus drets i deures de ciutadà, és converteix en un simple productor... Per acabar amb la precarietat a la vida i al treball reivindicuem ...

- Salari mínim interprofesional de 1200 euros.
- Cap pensió de fam. Gent gran amb pensions dignes.
- No a l'acomiadament lliure ni al tancament d'empreses amb beneficis.
- Reducció general de la jornada laboral sense reducció de salari.
- Eliminació de l'IVA.
- Els horaris laborals i familiars s'han d'equiparar. Les escoles han d'estar obertes per la

- activitat educativa i cultural acoblant els horaris i etapes escolars amb els laborals.
- Conciliació de la vida laboral i familiar a càrrec de l'empresa.
- Plens drets ciutadans a les persones que viuen i treballen al país.

QUÈ PASSA? QUÈ PASSA? QUÈ NO TENIM CASA !!! ...

- Dret a l'habitatge de lloguer públic al 20% de la renda disponible i en usufructe.
- Requisició dels habitatges buits per a lloguer públic.
- Parc públic de lloguer.

UNA REVOLUCIÓ DE LES NECESSITATS

Les vagues dels treballadors de l'ensenyament, la sanitat i TMB demostren que els serveis públics estan al límit. .. reivindiquem

Als serveis públics...

- Ni llistes d'espera ni copagament.
- Xarxa sanitària de qualitat i gratuïta
- Ni pla Bolonya ni LEC. Ni un duro a l'ensenyament privat.
- Pla de xoc i millora de l'ensenyament públic.
- Centres de dia i residències públiques de qualitat.
- Dret a l'avortament lliure i gratuït a la sanitat pública

UNA REVOLUCIÓ AL TERRITORI, AL PAÍS, AL MÓN

La nostra terra i el planeta valen més que els seus negocis insostenibles...

- La Serra de la Marina ni tocar-la. No al túnel d'Horta. Can MasDeu per Nou Barris.
- Sobirania alimentària, energètica, una nova cultura de l'aigua i decreixement.
- Potenciació del medi rural i de les xarxes locals de consum.
- No a les grans superfícies i centres comercials. Comerç de proximitat.
- Potenciar, afavorir el canvi cultural, etc per les energies renovables en detriment de les nuclears i el petroli.

Por què no te callas??? No callarem, els pobles tenim dret al nostre futur !!!

- Ni imperialisme espanyol ni monarquia centralista.
- Dret d'autodeterminació dels Països catalans.
- Dret dels pobles del món a la seva sobirania.
- No a la guerra. Sense justícia no hi ha pau..

4. PROPOSTES DE TREBALL I TRANSFORMACIÓ

Participes o decideixen per tu!

Volem crear dinàmiques de canvi amb propostes i projectes que generin participació ciutadana. La centralitat de les nostres propostes són l'autoorganització de la ciutadania, que permeti enfortir el teixit associatiu del barri. Volem la confluència entre aquelles persones i organitzacions polítiques i socials que creuen que un altre món és possible i que cal crear-lo des de baix a dalt.

HEM FET I PROPOSEM

1.- DRETS LABORALS.

Hem recolzat la lluita dels treballadors de TMB amb manifestació pel Districte. Hem fet un acte contra la precarietat al Casal de Prospe on un grup de gent ha preparat propostes pel barri com:

- **Creació d'un Observatori contra la precarietat i per la defensa de drets laborals** dels treballadors/es de Nou Barris i de tota la ciutat.
- Recolzament de totes les lluites laborals que es produeixen en empreses situades al nostre barri i col·laborant, en el cas que sigui necessari, amb els altres col·lectius, organitzacions o sindicats de classe implicats en aquestes lluites.

2.- ELS DRETS DE LES DONES.

Hem recolzat la lluita de les dones pel dret a l'avortament. Varem fer una declaració cridant a dones i homes a fer autoinculpacions, davant l'ofensiva mediàtica, policial i judicial de la dreta espanyola contra el dret a l'avortament lliure, gratuït i finançat per la Seguretat Social, com és el nostre desig. Va ser un dels barris de la ciutat que va recollir-ne més signatures. Per això proposem:

- **La creació d'un grup de dones per defensar els drets de les dones al barri.**

3.- HABITATGE

Hem recolzat a fons l'Assemblea de l'Habitatge Digne de Nou Barris. Hem ajudat amb propostes a organitzar la lluita contra els especuladors al barri, lluitant per habitatges de lloguer públic assequibles al nostre veïnat. Fruit del treball dels companys de l'AHD ha estat:

- Les Entitats del barri, especialment les AVV comencen a posar l'habitatge com un problema central a les seves agendes de propostes.
- Un acte el 23 de febrer a l'Ateneu Popular que va permetre reunir més de 70 persones per parlar per primer cop d'habitatge públic de lloguer al 20% del sou.
- una col·laboració estreta amb V de Vivienda, LA coordinadora de Barris i altres col·lectius de Barcelona.

Què farem al barri?

Continuarem recolzant els objectius de l'AHD que passen per:

- Reunir per barris la gent que necessita habitatge de **lloguer públic al 20% de la renda** i organitzar-lo per reivindicar a l'Administració els pisos buits i que apliquin les lleis que ells mateixos incompleixen.
- Ajudar les AVV i Entitats a crear un **discurs en pro de l'habitatge públic de lloguer.**

- Proposar la **creació d'un parc públic de lloguer amb els habitatges buits.**
- **Coordinar les lluites antiespeculatives a tot Barcelona.**

4.- REVISTA, WEB i MITJANS ALTERNATIUS d'informació

Hem finançat la creació de la revista "9 Barris en marxa" perquè creiem amb la necessitat d'una revista que recolzi un mitja de comunicació escrita potent capaç de reflectir les lluites, reivindicacions i preocupacions dels nostres barris. Fruit del treball de les inquietuds dels companys volem fer ara propostes engrescadores encara que estan al tinter. Experiències com <http://www.barrisants.org/index.php> o <http://prosperitat.net/> són una guia.

Què farem al barri?

- **Obrir "9 Barris en marxa" al barri com eina de comunicació escrita.**
- **Crear un web de la Trobada i dels mitjans alternatius del barri.**
- **Recolzar el treball de les ràdios lliures i veure la possibilitat de retrobar la tele de 9Barris.**

5.- LOCAL SOCIAL.

Volem obrir un local, que sigui el centre de la vida alternativa i centre d'un projecte de barri i ciutat alternatiu, gestionat per les persones i entitats adherides i funcionant sobre la base de socis. Experiències com La Torna de Gràcia poden ser una guia. Sense aquest centre el projecte d'espai polític difícilment serà possible.

Què farem al barri?

- **obrir un local social alternatiu.**
- **proposar la seva utilització a entitats i persones interessades en aquesta idea**

6.- COOPERATIVA DE CONSUM.

Volem recolzar l'esperit de les Cooperatives de consum. En altres paraules, l'apropament del camp i la ciutat, de productors i consumidors. Trencar el monopoli de les grans xarxes de distribució, culpables de l'encariment general dels preus dels aliments, però també d'un consum irresponsable basat en el transport de mercaderies a grans distàncies i la destrucció de la pagesia. Defensem el decreixement pel salvar el planeta.

Què farem al barri?

- **recolzarem les cooperatives ja existents**
- **col·laborarem estretament amb les xarxes de consum solidari**
- **crearem una nova cooperativa lligada al projecte de local abans esmentat.**

7.- PER LA COORDINACIÓ DE L'ESPAI POLÍTIC A BARCELONA.

Aquesta trobada de nou barris no està tancada. Fem una crida a la creació extensió i consolidació d'assemblees democràtiques de l'esquerra als barris de Barcelona. Treballarem per la coordinació e intercanvi d'experiències per tal de construir un referent polític i popular a la nostra ciutat.

14 DE JUNY 2008 LA "TROBADA" ALTERNATIVA DE 9 BARRIS